

Beeld Tessa Van der Waals, inspiratiebeeld

Excavation is een genereuze gift van suggesties, de pop als focuspunt van heden en verleden, van leven en dood, geboren in de creatie als teken van het sterven in elk van ons. In de prachtige videobeelden van Julia Clever spreekt het 'dode' weefsel in volle kracht over de wonderlijke constructie van het lichaam, over vergankelijkheid en ontbinding. Het is de tweeledigheid die eveneens in de rol van Boulogne zelf zit ingetekend. De zorgzame moeder die haar eigen kind vorm geeft. Die niet de kleertjes breit voor zijn nakende geboorte, maar het kind zelf uit het beeld van een dode boreling laat ontstaan. Om het vervolgens telkens opnieuw in haar woorden te laten leven, orgaan na orgaan tot spreken te brengen, de dood een naam te geven, en na het einde van de operatie de pop te koesteren als het kind van haar en onze verbeelding.

In de ledenpop raakt ons persoonlijk verhaal aan een groter maatschappelijk lijden, aan een onuitgesproken mysterie. Bij elke nieuwe stap ontwikkelt zich telkens een kleine gemeenschap van medeplichtigen, die allemaal samen een verhaal bedenken voor een naamloos kind. Ergens tussen leven en dood.

Excavation, derde etappe, STUK: de lijkschouwing

Vorbereidende fase op de voorstelling. De baby is nu klaar. Dichtgenaaid, met gesloten oogjes ligt hij perfect gevormd, bewegingloos op de operatietafel. De autopsie kan beginnen. Het gaat om een pasgeboren, dode baby. Meisje, 56 cm. Vingertjes, beentjes, armpjes worden gecontroleerd. Vingertjes zijn 'wit, dun en fragiel'. De mummificatie heeft zich reeds ingezet. Hier en daar donkerrode vlekken op het lichaam. Gevolg van vorstbeet. Kind is in een vuilnisbak teruggevonden. De navelstreng is te kort. Afgebeten of afgescheurd, maar nooit afgeklemd om besmetting te vermijden. Eén beentje is al wat grijs en kleverig. Het vlees is gemarmerd. Misschien is dat gebeurd op het moment dat het lijfje in de vuilnisbak terecht kwam. Misschien is het op de grond gegooid, gevallen. Op de buik een groene vlek. Altijd het eerste teken van de dood die zich inzet. Meconium. Het lichaam vertoont al duidelijke tekenen van ontbinding. In het textiel in lichtjes afwijkende kleurvlekken. Met een pincet wordt een kleine rups uit de buikholtte gehaald. 'Ik wil deze vlinder liever niet zien, maar ik weet dat hij prachtig zal zijn'. Het hoofdje is achteraan erg rood. Verschijnsel dat ook wel 'ooievaarsbeet' wordt genoemd. Mogelijk een gevolg van de geboorte. Kan ook ergens tegenaan gegooid zijn. Heeft deze baby geleefd? De vingerafdukken op de borstkas wijzen op zelfverlossing. Eén gestikte long, één doorademde. Eén voor één komen alle organen er uit. Op het hart een harttoortje. Heel mooi hart, zegt de patholoog. Het is een moeilijke bevalling geweest. De doodsoorzaak kan niet met zekerheid worden vastgesteld. Het lichaam wordt opnieuw dichtgemaakt. Het lijfje aangekleed. Een kleurig jurkje. Moeder/patholoog tilt het lichaampje op. Koestert het in de armen.

EXCAVATION

BORDUURWERK/TEKST Marijs Boulogne

BEELDVORMING EN VIDEOWERK Julia Clever

ASSISTENTIE Veerle Herremans

DRAMATURGIE Bart Capelle, Veerle Herremans

MET DANK AAN Geert Opsomer en Marianne Van Kerkhoven

PRODUCTIE Vicky Vermoezen i.s.m. LS Goudvis vzw

MET STEUN VAN Stuk, Timefestival, Nieuwpoorttheater, n0na, De Beursschouwburg, de Vlaamse Gemeenschap

► CRUS OF CLITORIS

de verderzetting van elk corpus cavernosum clitoridis dat rond de baarmoeder doorloopt tot het posterieur verbonden wordt met de ischiopubische

RAMIPARTHOGENESE

mislukte zelfreproductie van de vrouw, maar het embryo maakt geen moederkoek

MOLA ZWANGERSCHAP

mislukte zelfreproductie van de man: de twee Y-chromosomen schakelen alle X'en uit, hieruit ontwikkelt zich een trofoblast, dus hetzelfde weefsel als dat van de placenta in een geslaagde zwangerschap; een

mola ziet eruit als een tros blauwe druiven

MOEDERKOEK

is eigenlijk de vaderkoek (placenta of eigenkoek of koek)

ZONA PELLUCIDA

(doorschijnende zone) het gewaad van de eicel, lijkt qua structuur op kristal. Iets dergelijks komt verder nergens in het lichaam voor, en daar moet de bevruchte eicel dus uit ontsnappen om zich te gaan nestelen/ingraven in de baarmoederwand. In deze ontsnappingsfase ontstaan de een-eiige tweelingen, als het scherpe kristal het ei in twee snijdt, en al dan niet met een doorge-

sneden trofoblast voor één of twee placentas zorgt. Als het ei half gesplitst is, krijgt men een siamese tweeling.

weet iemand wat de oppervlaktetenspanning is van een blastocyste (een bevruchte eicel)?

STORTGEBORTE

de baby is in minder dan tien minuten door het geboortekanaal gegaan

BOGEN

primair infertiele mannen missen bogen op ringvinger en pink

VASECTOMIE

mannelijke sterilisatie waarbij de vasa deferentia worden doorgesneden en afgesloten